

en Leven
nr. 23, 2-2-1911

MOMENT-OPNAMEN.

door NANNIE VAN WEHL.

VIII.

Zus zit voor de piano. Ze speelt op haar manier, die niet de manier van andere kinderen is. Die douwen allebei der knuistjes op de toetsen, die dan zoo heerlijk meegeven en zoo'n kostelijk lawaai maken. Zus drukt echter vingertje voor vingertje neer, in volle aandacht telkens het vingertje kiezend. Dan doet ze het met twee vinger-tjes tegelijk, maar schrikt zelf van de jammerklanken, die er uit den armen vleugel opstijgen. Zuchtend legt ze het hoofdje tegen den muzieklessenaar, de arme vijf-jarige zus. „Hè!” klaagt ze. „Als tante Nannie maar even zóó met haar vingers doet, dan komt er van: Corretje, wil je wel vliegen? of van Jezuskind, zoetste kind — en als *ik* met mijn vingertjes oók zoo doe, komt er niks.”